

Under Nr. 609 er der stillet Ændringsforslag om en Bevilling til Opførelse af en Bygning for Statens Gymnastikinstitut, første Del af en 2-aarig Bevilling paa indtil 500 000 Kr., nemlig Halvdelen, 250 000 Kr. Dette Forslag er tiltraadt af hele Udvalget med Undtagelse af min Menings- og Partifælle og mig. Jeg tror dog, at man, ved saaledes at se Forslaget stillet af ét overvældende Flertal og et lille Mindretal staaende udenfor Indstillingen, vil faa et fejlagtigt Indtryk af, hvad der har været Hovedindholdet af Forhandlingerne indenfor Udvalget. Det er ikke saaledes, at Mindretallet ved ikke at deltage i Indstillingen gaar imod en Opførelse af en Bygning for Statens Gymnastikinstitut; der maa endogsaa siges at være overmaade meget, som taler for, at en saadan Bygning er nødvendig, men Sagen synes os ikke, saaledes som den er forelagt i Udvalget, at være tilstrækkelig gennemarbejdet til, at en Afgørelse efter en Finansudvalgsbehandling bør finde Sted.

Finansudvalgsbehandlingen maa nødvendigvis holde sig til de store Træk paa Grund af det overvældende Antal Spørgsmaal, der skal behandles. Naar en Sag er klar, naar der i Virkeligheden er Spørgsmaal om Ja eller Nej, vil Finansudvalgsbehandlingen som oftest være tilstrækkelig. Men saaledes er Forholdet efter min Opfattelse ikke med Hensyn til dette Gymnastikinstitut, idet det har vist sig, ogsaa ved en Række Henvendelser til Udvalget, at der her er overmaade mange krydsende Interesser, som end ikke synes at være blevet tilstrækkelig klaret gennem den Behandling, som den højtærede Undervisningsminister har givet Udvalget Indblik i. Der er forskellig Opfattelse af dette Spørgsmaal hos den Gymnastikundervisning, der foregaar paa Universitetet, og den, der foregaar paa Lærerhøjskolen. Der er Forhold, som endnu ikke er klarede med Hensyn til Spørgsmaalet om den fremtidige Forbindelse mellem Lærerhøjskolens Bygning og den Undervisning, der finder Sted dér, og Gymnastikinstitutets Bygning og den Undervisning, som finder Sted dér. Jeg tror, at naar Statens Lærerhøjskole faar sin vistnok snart haardt tiltrængte Udvidelse, fordi dens Bygning ikke længere kan slaa til — og den højtærede Undervisningsminister har antydnet, at der let vil kunne findes Anvendelse for denne Bygning til andet Brug —, men en ny Bygning maa opføres, da vil mange i høj Grad ønske, at det maa ske paa en saadan Maade, at der etableres den for-

nødne Forbindelse mellem Lærerhøjskolens Undervisning og Gymnastikinstitutets Undervisning. Dette sikres ikke her, eller i alt Fald kan vi ikke af det, der er meddelt til os i Udvalget, se, at det sikres. Endelig er der den frie Idræts Stilling til Gymnastikinstitutet og de Interesser, som fra den Side ønskes varetaget. Heller ikke med Hensyn hertil kan jeg, efter hvad der er foregaaet, se, at Forholdet er helt klaret.

Derfor har vi straks ved Behandlingen af dette Ændringsforslag indtrængende henstillet til Undervisningsministeren og Udvalget at tage Ændringsforslaget ud og fremlægge et særligt Lovforslag og lade det behandle her i Tinget, hvorved da de sagkyndige og de i dette Spørgsmaal særlig interesserede kunde træde sammen og faa alle de Forhold, som her er omtalte, klaret. Undervisningsministeren har, uvist hvorfor, eller maaske paa Grund af en Frygt for, at et særligt Lovforslags Behandling ikke skulde kunne føre til et saa hurtigt Resultat som en Finanslovbehandling, stærkt fraraadet den særlige Lovbehandling, og Udvalgets Flertal, som synes at omfatte alle Medlemmer undtagen min Meningsfælle og mig, har altsaa ogsaa sluttet sig til Afvisningen af dette Ønske, uagtet det ikke er længe siden, Finansudvalget udtrykkelig tilkendegav, at naar et Parti ønskede Lovbehandling af en Sag, og der kunde føres gode Grunde frem derfor — thi det er en Selvfølge, at det maatte man kunne gøre —, saa nægter man ikke dette Ønske. Her forekommer det mig, at der er givet mange gode Grunde for, at denne Sag ikke er tilstrækkelig behandlet til, at man nu kan give denne Bevilling, og det vil være beklageligt, hvis der senere, fordi man ikke har drøftet alle Sagens Enkeltheder, opstaar Vanskeligheder og melder sig uløste Spørgsmaal; saa vil man kunne sige: Ja, hvorfor har vi ikke, forinden vi gik til Sagens endelige Ordning, bragt disse Spørgsmaal ud af Verden!

Jeg vil endnu nære det Haab, at denne Forhandling maatte give den Tanke tilstrækkelig Støtte, at denne Sag bør være Genstand for en særlig Udvalgsbehandling. Det er mig ogsaa bekendt, at det konservative Folkeparti med Hensyn til selve Spørgsmaalet om den Bygning, der her foreslaas, slet ikke følte sig tilfredsstillet ved de foreliggende Planer, slet ikke fandt det afgjort, at der her var truffet det rigtige. Naar dette føjes til alle de andre Spørgsmaal af pædagogisk, undervisningsmæssig Natur, som jeg har fremført, saa synes det mig, at denne Sag var i særlig